



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem ve věci

žalobce: **Z. K.**

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963**
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15.2.2016, č. X

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 15.2.2016, č.j. X **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaným rozhodnutím byly zamítnuty námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 10.12.2015, č. X, kterým byl žalobci podle ustanovení § 56 odst.1 písm.a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) odňat invalidní důchod z důvodu nesplnění základních podmínek nároku na tento důchod stanovených v ustanovení § 39 zákona o důchodovém zabezpečení.

2. Žalobce podal včas proti žalovanému rozhodnutí žalobu, ve kterém se domáhal jeho soudního přezkoumání. V žalobě byly obsaženy námitky, které se týkaly nedostatečně posouzeného zdravotního stavu s návrhem na zrušení žalovaného rozhodnutí.
3. V žalobě byly dále uvedeny zdravotní problémy žalobce odkaz na zdravotní dokumentaci jich se týkající.
4. Žalovaná se k žalobě nevyjádřila.
5. Soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) z hlediska správnosti a úplnosti zjištěného zdravotního stavu postižení žalobce (žalobkyně) včetně správnosti určení procentuálního ohodnocení poklesu pracovní schopnosti, přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.
6. Mezi účastníky řízení je nesporné, že žalovaná při vydání žalovaného rozhodnutí v části určující procentuální ohodnocení poklesu pracovní schopnosti žalobce (žalobkyně) vycházela z posudku lékaře vydaném v námitkovém řízení dne 29.1.2016, kterým byla míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určena podle vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, v platném znění (dále jen „cit. vyhláška“) ve výši 30 %.
7. Z výše uvedených skutečností vyplynulo, že mezi účastníky řízení zůstala jediná sporná otázka, spočívající v odborném lékařském posouzení procentní míry poklesu pracovní schopnosti žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. K posouzení výše uvedené otázky není příslušný soud, ale příslušný orgán – Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“), a to na základě § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Proto za tímto účelem soud provedl důkaz, a to posudkem PK MPSV ČR, pracoviště v Hradci Králové ze dne 19.10.2016, čj. 2016/1767-HK.
8. Z tohoto posudku vzal soud za prokázané, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu žalobce činila 30%, když rozhodující zdravotní postižení bylo stanoveno podle kapitoly XIII., oddíl E, položka 3b citované vyhlášky.
9. Za rozhodující zdravotní postižení považovala PK MPSV ČR zánětlivé úponové postižení kloubů a páteře, kdy byl diagnostický stav uzavírán jako nediferencovaná séronegativní spondylartritis.
10. Správnost závěrů uvedeného posudku byla potvrzena revizním posudkem zpracovaným PK MPSV v Praze ze dne 6.12.2016, č.j. 2016/5150-PH a jeho doplňkem ze dne 21.3.2017, č.j. 2017/495-PH a doplňkem ze dne 7.6.2017, č.j. 2017/2163-PH dále posudkem PK MPSV v Brně ze dne 26.9.2017, č.j. 2017/2195-BR. Krajský soud nemohl přihlídnout k lékařským zprávám, které žalobce v rámci svých připomínek k uvedeným posudkům (zejména k posudku PK MPSV v Brně) přikládal, neboť ty nehodnotí zdravotní stav žalobce k datu vydání žalovaného rozhodnutí (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní).

11. Soudu tedy nezbylo než dospět k závěru shodnému se závěrem uvedeného lékařského posudku zmíněné posudkové komise, a to, že k datu vydání žalovaného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění.
12. Podle § 39 odst. 1 písm a) a b) zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.
13. Podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění se důchod odejme v případě, že nárok na důchod či na jeho výplatu zanikl.
14. Protože nárok na plný invalidní důchod žalobce zanikl a nebylo v řízení prokázáno zkrácení veřejných subjektivních práv žalobce z důvodu nezákonnosti žalovaného rozhodnutí, nezbylo soudu, než žalobu jako nedůvodnou zamítnout (§ 65 odst. 1 a § 78 odst. 1 s.ř.s.).
15. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1,2 s.ř.s., když žalované jako orgánu ve věcech důchodového pojištění, byť měla ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů nenáleží.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s.ř.s.).

Proti pravomocnému rozhodnutí je přípustná kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, kterou lze podat z důvodů a za podmínek uvedených v § 102 a násl. s.ř.s. ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s., a contrario).

Pardubice 7. března 2018

JUDr. Jan Dvořák v. r.
samosoudce